

ความมั่นคงในชีวิต

สวดดี 125

อาจารย์สมพร ศิริกลการ

“บรรดาผู้ที่วางใจในพระเจ้ายกเหมือนภูเขาศิโยน ซึ่งไม่หวั่นไหว แต่ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ภูเขาอยู่รอบเยรูซาเล็มอันใด พระเจ้าทรงอยู่รอบประชากรของพระองค์ ตั้งแต่เวลานี้สืบต่อไปเป็นนิรันดร์นั้น เพราะคทาของความอธรรมจะไม่พักอยู่เหนือแผ่นดินที่ตกเป็นส่วนของคนชอบธรรม เกรงว่าคนชอบธรรมจะยื่นมือออกกระทำความผิด ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงประกอบการดีต่อผู้ทำดีและต่อผู้เที่ยงธรรมในจิตใจของเขา แต่บรรดาผู้ที่หันเข้าหาทางคดของเขา พระเจ้าจะทรงพาเขาไปพร้อมกับคนทำชั่ว ขอสันติภาพจงมีอยู่ในอิสราเอล”

คอร์รี่ เทนบูม สตรีที่เคยผ่านชีวิตในค่ายกักกันนรกนาซีสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งพระเจ้าได้ใช้ท่านเป็นอย่างมากในการช่วยเหลือชาวยิว ได้กล่าวไว้ว่า “ที่ที่มั่นคงปลอดภัยที่สุด คือที่ที่อยู่ในน้ำพระทัยพระเจ้า”

ชีวิตหลายคนอาจรู้สึกไม่ปลอดภัย ขาดความมั่นคง มองไปรอบ ๆ มีแต่ความน่ากลัว อนาคตไม่แน่นอน ชีวิตดูจะหมดหวัง ความช่วยเหลือจะมาจากไหนทางข้างหน้ามีแต่ความไม่แน่นอน

บางคนอาจกำลังเผชิญกับแรงกดดันมากมายอาจถูกคุกคามด้วยภัยอันตราย หรือกำลังมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในชีวิต หันไปทางไหนก็มีความสับสน สิ่งที่มีอยู่กำลังจะถูกเอาไป สิ่งที่เราได้กลับถูกคนอื่นแย่งชิง ความช่วยเหลือจะมาจากไหนได้ ทุกอย่างดูสับสนและมีดมนเหลือเกิน

ผู้เขียนพระธรรมสวดดีตอนนี้ กำลังเตือนสติตนเองและเราทุกคนที่เชื่อในพระเจ้าว่า อย่าเพิ่งหมดหวังหรือสับสน เพราะชีวิตของเราอยู่ในที่ที่มั่นคง ไม่มีใครแย่งชิงเราไปจากพระหัตถ์พระเจ้าได้ ไม่ว่าเรากำลังตกอยู่ในสภาพใด พระองค์ทรงอยู่ด้วยกับเราเสมอ

1.ชีวิตที่มั่นคง

เส้นทางการดำเนินชีวิตคริสเตียน เป็นเส้นทางที่มั่นคง ไม่ใช่เดินอยู่บนเส้นด้าย ที่มีแต่ความเสี่ยงและไม่แน่นอน แม้บางคนอาจอยากเห็นเราล้มเหลวและพลาดพลั้งก็ตาม ผู้เขียนสวดดีกล่าวว่า

“บรรดาผู้ที่วางใจ ในพระเจ้ก็เหมือนภูเขาศิโยน ซึ่งไม่หวั่นไหว แต่ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” เป็นชีวิตที่มั่นคง เหมือนภูเขาค้างคาวที่ดั่งมั่น เหมือนกรุงเยรูซาเล็มที่มีภูเขาล้อมรอบป้องกันกัน (ข้อ 2)

ชีวิตของผู้ที่วางใจในพระเจ้ ก็เป็นเช่นเดียวกันเป็นชีวิตที่มั่นคงยิ่งกว่ามีป้อมปราการ เพราะเขามีพระเจ้ผู้ทรงฤทธิ์เป็นผู้คุ้มครองป้องกัน

เมื่อในสมัยก่อน ภูมิประเทศเป็นองค์ประกอบสำคัญของความมั่นคงของประเทศ การมีภูเขาล้อมรอบช่วยป้องกันการโจมตีของข้าศึกและเป็นผลดีต่อการคุ้มกันภัยทางธรรมชาติด้วย ปัจจุบันแม้สภาพแวดล้อมจะเปลี่ยนไป แต่ความหมายยังเหมือนเดิม คือชีวิตที่มั่นคงปลอดภัยคือชีวิตที่ได้รับการคุ้มครองป้องกัน

ความเชื่อของเราก็กต้องการการปกป้อง คุ้มครองเช่นกัน เพียงแต่เราไม่ต้องสร้างกำแพงหรือสิ่งป้องกันเอง เพราะ “พระเจ้ทรงเป็นที่ลี้ภัยและเป็นกำลังของข้าพระองค์ทั้งหลาย เป็นความช่วยเหลือที่พร้อมอยู่ในยามยากลำบาก” (สดุดี 46:1) พระเจ้ทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งสำหรับเราเข้าไปพักพิง

ถ้าพระเจ้ทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะต่อสู้เราได้ “พระองค์ทรงล้อมข้าพระองค์อยู่ทั้งข้างหลังและข้างหน้าและทรงวางพระหัตถ์บนข้าพระองค์” (สดุดี 139:5)

2. ความเชื่อที่มั่นคง

ชีวิตที่มั่นคงตั้งอยู่บนความเชื่อที่เข้มแข็ง เป็นความมั่นใจในพระเจ้ว่าพระองค์ผู้ทรงฤทธิ์ จะสามารถกระทำสิ่งที่เราออบไว้กับพระองค์จนถึงที่สำเร็จได้

สิ่งที่มักถูกถามทั้งความมั่นคง และความเชื่อของเรา คือความรู้สึกของเราเองและความสงสัยในพระเจ้ ทำให้เราหวั่นไหว แต่คนที่เชื่อมั่นในพระเจ้ ผู้เขียนสดุดีบรรยายว่า “เป็นเหมือนภูเขาศิโยน ซึ่งไม่หวั่นไหว” ไม่มีอะไรมาสั่นคลอนได้

แต่เราอาจบอกว่า “แต่ข้าพระองค์กำลังสั่นคลอน กำลังหวั่นไหว พระองค์เจ้าข้า วันก่อนข้าพระองค์เต็มด้วยความเชื่อ แต่วันนี้รู้สึกจะสงสัย วันก่อนตื่นขึ้นมาเต็มด้วยความสดชื่นและซาบซึ้งในความเชื่อ แต่เช้านี้ลุกขึ้นรู้สึกแย่และท้อใจ หมดกำลัง ข้าแต่พระเจ้ อันที่จริงบางครั้งสิ่งแวดล้อม คำพูด หรือความรู้สึกก็ทำให้ข้าพระองค์อ่อนไหวและสั่นคลอนแล้ว” ความเชื่อของบางคนเป็นเหมือน

เทอร์โมมิเตอร์ที่ขึ้นลงตามสภาพแวดล้อมและเปลี่ยนไปมาเสมอ เหมือนเรือลำน้อยที่ลอยในมหาสมุทรใหญ่ คำพูดวิจารณ์เพียงเล็กน้อยก็ทำให้โกรธถูกใครปฏิบัติคนน้อยก็รู้สึกท้อใจหมดกำลัง รับคำชมแค่คำเดียวก็รู้สึกเลิศลอย ชัยชนะเล็ก ๆ ก็ทำให้ตื่นเต็นยินดี อันที่จริงเพียงแค่สิ่ง “เล็กน้อย” ก็ทำให้เขาขึ้นสูงหรือตกต่ำได้ในพริบตา ชีวิตแบบนี้ไม่ต่างจากพวกอิสราเอลในสมัยก่อน ที่สามวันดีสี่วันไข้ บางวันเต็มด้วยความเชื่อความยินดีในพระเจ้ บางวันก็แย่หดหู่ใจ วันนี้ยินดีกับการที่พระองค์ทรงนำออกจากอียิปต์วันรุ่งขึ้นก็บ่นต่อว่าพระองค์ วันวานชื่นชมกับอัศจรรย์แห่งการข้ามทะเลแดง อีกไม่กี่วันก็ต่อว่า

พระเจ้าทำให้มาตายในดินแดนทรกัณคาร วันหนึ่งดีใจกับชัยชนะที่กำแพงเมืองเยรีโคพัง แต่อีกวันก็หวาดกลัวศัตรูจนตัวสั่น หรือเหมือนกับสาวกของพระเยซูที่อยู่ห้องชั้นบนกับพระองค์ เปี่ยมด้วยความเชื่อ วันต่อมาก็กลัวลานจนปฏิเสธพระองค์

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าคนเหล่านั้นและรวมทั้งเราด้วยอาจมีความเชื่อที่ขึ้นลงตามความรู้สึก แต่เรายังเป็นประชากรของพระเจ้า พระเจ้ายังทรงมั่นคงเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลงแม้เราจะลวนเล

ดังนั้น เราจึงต้องเรียนรู้ที่จะเชื่อมั่นในพระเจ้าตามสัจธรรมของพระองค์ไม่ใช่ตามความรู้สึก แม้ความรู้สึกของเราจะเป็นเช่นไร พระเจ้ายังทรงเป็นเช่นเดิม เราจึงต้องเรียนรู้ที่จะปฏิเสธความรู้สึกที่แย้ แล้วยอมรับความจริงของพระเจ้า ยึดมั่นในพระองค์ไม่ว่าจะรู้สึกอย่างไร ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นเรายังคงเป็นบุตรของพระองค์ นี่คือความจริงที่ไม่เปลี่ยนแปลง

ความรู้สึกของเรามีความสำคัญ ในหลายแง่มุมเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อชีวิต เพราะช่วยให้เรารับรู้สภาพแวดล้อมและสิ่งที่เกิดขึ้นทั่วไป แต่ความรู้สึกไม่ได้บอกอะไรเราเกี่ยวกับพระเจ้าหรือความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระองค์ ความมั่นคงของเรามาจากพระเจ้า ไม่ใช่จากความรู้สึกของเรา ความเชื่อของเรายึดมั่นอยู่ที่พระเจ้า ไม่ใช่บนความรู้สึก “ภูเขายูรอบเยรูเซเล็มฉันใดพระเจ้าทรงอยู่รอบประชากรของพระองค์ ตั้งแต่เวลานี้สืบต่อไปเป็นนิรันดร์นั้น” นี่คือสัจจะธรรม ความเชื่อของเราตั้งอยู่บนความจริง ไม่ใช่ตามจิตวิทยาหรืออารมณ์ที่ไม่แน่นอน ไม่ว่าเราจะรู้สึกอย่างไรพระเจ้าก็ไม่เคยเปลี่ยนแปลงไปตามความรู้สึกนั้น

3. ปกป้องพันธัก

แม้ภัยรอบตัวจะคุกคาม แต่ผู้เขียนพระธรรมสดุดีเชื่อมั่นในพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ เชื่อว่าผู้ชอบธรรมจะได้รับการดูแล คนอธรรมจะไม่สามารถละเมิดข้ามมาถึงเขตแดนของเราได้ ใครจะขัดขวางแผนการของพระเจ้าได้ บางครั้งดูเหมือนคนอธรรมกำลังชนะ ทำทุกอย่างได้หมด แต่พระธรรมตอนนี้บอกว่า “เพราะคทาของความอธรรมจะไม่พักอยู่นือแผ่นดินที่ตกเป็นส่วนของคนชอบธรรม เกรงว่าคนชอบธรรมจะยื่นมือออกกระทำความผิด ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงประกอบการดีต่อผู้ทำดีและต่อผู้เที่ยงธรรมในจิตใจของเขา” (ข้อ 3-4)

สิ่งที่อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า ไม่มีใครแย่งชิงไปได้ สิ่งที่ทรงมอบไว้กับเราก็เป็นสิ่งที่มาจากพระเจ้า ใครจะสามารถแย่งไปจากพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์หรือความอธรรมจะชนะได้หรือ ภัยอันตรายและการคุกคามจะไม่มากเกินกว่าความเชื่อในพระเจ้า ความช่วยเหลือหาทุกวิถีทางที่จะทำร้ายหรือเล่นงานเรา แต่ “ความอธรรมจะไม่พักอยู่เป็นนิรันดร์” เปาโลกล่าวว่า “ไม่มีการทดลองใด ๆ เกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษยทั้งหลาย พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินที่ท่านจะทนได้และเมื่อท่านถูกทดลองนั้นพระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่

จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้” (1 โครินธ์ 10:13) หรือพูดในอีกแง่หนึ่งคือ พระเจ้าทรงรู้ว่าเมื่อไรคือ “พอแล้ว” เพราะพระองค์ทรงควบคุมทุกสิ่งอยู่

หวังว่าเราจะเชื่อมั่นและวางใจในพระเจ้า ไม่หวั่นไหวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจนทำให้พระองค์ต้องเสียดพระเกียรติ

4. พระสัญญาที่มั่นคงถาวร

การที่เราเชื่อมั่นในพระเจ้า และวางใจในพระองค์ พระเจ้าทรงกระทำพันธสัญญากับเรา เป็นพันธสัญญาที่มั่นคงถาวร ไม่เปลี่ยนแปลง

ถ้าเกิดการเปลี่ยนแปลง เป็นเพราะจากเราไม่ใช่จากพระเจ้า ถ้าเราเลือกที่จะละทิ้งพระสัญญาของพระเจ้าหรือเลือกที่จะเลิกติดตามพระองค์ พระเจ้ายังคงเหมือนเดิม แม้พระองค์จะไม่ทรงบังคับเรา พระองค์ยังทรงสัตย์ซื่อและไม่เปลี่ยนแปลง

บางคนละทิ้งพระเจ้า เพราะผิดหวังในพระองค์คิดว่าพระเจ้าทรงลืมเขาหรือไม่รักษาพระสัญญา ปัญหาไม่อยู่ที่พระเจ้า เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์เที่ยงแท้และไม่เปลี่ยนแปลง ความจริงคือเราขาดความเชื่อและเลิก ๆ แล้วเราเลือกที่จะทิ้งหรือละเมิดพระสัญญานั้นเราเลือกที่จะตัดสินใจตามความต้องการของเรา เลือกที่จะเดินตามความพอใจของเรามากกว่าจะติดตามพระองค์

การเป็นสาวกของพระคริสต์ไม่ใช่เป็นเหมือนสัญญาที่เมื่อเราละเมิดแล้ว ต่อไปนี้ก็ให้สิทธิ์พระเจ้าละเมิดด้วย แต่นี่คือพันธสัญญาที่พระองค์ทรงตั้งขึ้นอย่างมั่นคงถาวร แม้เราละเมิด แต่พระองค์ไม่ทรงละเมิด หรือจ้องคอยขกเลิก พระองค์ยังคงรักษาพันธสัญญาเสมอ

เราจะเลิกก็ได้ถ้าเราอยากจะทำ เราอาจปฏิเสธพระเจ้า อันนี้ถือเป็นอิสระทางความเชื่อของเรา เราอาจเลือกที่จะหันหลังให้กับความเชื่อ พระองค์จะไม่บังคับเรา เพราะเป็นสิทธิของเราในความเชื่อนี้ การละทิ้งหรือหันหลังให้กับพระเจ้าเป็นเรื่องเจตนาของเราเอง ที่เราล้มลง เราจะโทษใครไม่ได้หรือแก้ตัวว่าเราหลงหรือลืมไปเพราะแท้จริงเป็นการตัดสินใจของเราเอง ไม่ใช่ใครอื่น

แน่นอนเราทุกคนเป็นคนบาป ไม่สมบูรณ์ทุกประการ มีข้อผิดพลาด มีความสงสัยในบางครั้ง มีชีวิตที่อาจไม่เรียบร้อยในบางโอกาส การมีชีวิตผ่านวิญญูณของเราตั้งมั่นคงปลอดภัยไม่ใช่เพราะความดีหรือความสามารถของเรา แต่เป็นเพราะเราเชื่อวางใจในพระเจ้าผู้ทรงเป็นความมั่นคงของเรา “บรรดาผู้ที่วางใจในพระเจ้า” (ข้อ 1) ไม่ใช่วางใจในตัวเอง ก็จะมั่นคงแข็งแรง คือคนที่ตัดสินใจว่าพระเจ้าคือพระเจ้าของเขา

5. ชีวิตที่ไม่ต้องวิตกกังวล

“ขอสันติภาพจงมีอยู่ในอิสราเอล” ข้อ 5 หมายความว่า “ไม่ต้องเกร็งและไม่ต้องวิตกกังวล” พระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา พระองค์จะทรงนำเราตลอดไป

พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของเรา เราจึงไม่ต้องกลัวหรือเกร็งต่อสิ่งที่เกิดขึ้นหรือกำลังจะเกิดขึ้น จงมุ่งหน้าต่อไปในความเชื่อ และมีสันติสุขในจิตใจ ไม่มีใครจะแย่งเราไปจากพระหัตถ์อันแข็งแกร่งนี้ได้

ดังนั้น จงอย่าวิตกกังวลเลย (มัทธิว 6.25,31,34) พระองค์จะทรงนำเราไปจนถึงที่สุด ความเชื่อของเราจะมั่นคง “พระเยซูเป็นผู้บุกเบิกความเชื่อ และผู้ทรงทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์” (ฮีบรู 12.2)

การดำเนินชีวิตบนเส้นทาง ของพระเจ้าอาจไม่ง่าย แต่ไม่มีอะไรต้องคอยวิตกกังวล สิ่งแวดล้อมอาจน่ากลัว หรือการคุกคามอาจรุนแรง ศัตรูอาจดูเหมือนมีกำลังมากและเหนือชั้นกว่า อนาคตไม่แน่นอนแต่ไม่ต้องห่วง แม้ทางข้างหน้าอาจดูสั้น แต่เราจะไม่ล้มพลาด เพราะ “ข้าพเจ้าแน่ใจว่าพระองค์ผู้ทรงตั้งต้นการดีไว้ในพวกท่านแล้ว จะทรงกระทำให้สำเร็จจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 1.6)

คนที่วางใจในพระเจ้าย่อมมั่นคงไม่หวั่นไหว เพราะเขารู้ว่าชีวิตของเขายึดมั่นอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ยิ่งแท้

คนที่มีพระเจ้าย่อมตั้งมั่นเหมือนภูเขาหนักแน่นมั่นคง แม้สิ่งแวดล้อมจะไม่สามารถโยกคลอนให้เคลื่อนไหวได้เพราะเขามีพระเจ้าเป็นที่พึ่ง ชีวิตของเขาจะอยู่กับพระองค์เป็นนิรันดร์

คนที่มีพระเจ้าย่อมเชื่อมั่นในพระองค์ เพราะเขาวางใจในการทรงนำและแผนการของพระเจ้า พระองค์ทรงควบคุมทุกอย่างอยู่

คนที่มีพระเจ้าย่อมมีสันติสุขในจิตใจ เป็นชีวิตที่สม่ำเสมอ ไม่เคร่งเครียด เพราะเขารู้ว่าชีวิตของเขาห้อมล้อมด้วยฤทธานุภาพของพระเจ้า

ขอสันติสุขจงมีอยู่กับเราเสมอไป.